rũ: ⁊ aculeis malaꝝ cogitationũ pũgebāt vt ibi orīāt flores ꝟtutũ vbi pri⁹ oriebant pũctiões vitioꝝ. a Egyptus ī de. Hec etiā iudei refert ad tp̄s q̄ suũ messiā expectāt: ſ; meli⁹ ad diē iudicij vel resurrectiõis referũt. Egypt⁹ interp̄tat meror vel tenebre vel ꝑsequēs. Idumea terrena vel crueta. Qui ſ; ſāguinē martyrũ fuderunt ⁊ terrenis opib⁹ vacauerũt: ꝑpetua dãnatiõe opprimenf: q꜒ q̄tidie ꝯ filios eccl'ie mala opant ⁊ ſāguinē eoꝝ decipiēdo effundũt. b Et iudea. Prouincia ꝯfeſſionis ⁊ glie ⁊ vrbs ī q̄ glia dei cernit: erit eterna dei habitatio: nõ ī vnā tm̄ vel plures generatiões: ſ; ī generatiõe ⁊ gene. ī duab⁹ generatioib⁹ eoꝝ q̄ de iudeis vel gētib⁹ crediderunt. c Et mũdabo. Mũdat dñs ſāguinē pctõꝝ in euãgelio quē pri⁹ ī lege nõ mũdauerat: peccatores ⁊ īmũdos ibi relinquēdo. Cõclusit enim oīa ſub peccato: vt omniũ misereret. Verba

Nico. de lyra

liũ: ⁊ hoc ꝓpter xp̄m. In hebreo autē habet: Et irrigabit torrētē ſethim: et ꝑ h̄ poſſũt ītelligi corꝑa ſãctoꝝ q̄ tunc erũt īcorruptibilia: ſic̄ ⁊ ligna ſethim ſũt imputribilia: ⁊ h̄ erit q꜒ beatitudo aīe redũdabit ad corꝑa. Cõſequenter agit de penis reproboꝝ. cũ dicit: a Egypt⁹ ī deſo. erit. ⁊ idumea in deſertũ ꝑditionis. ſ. infernalis. ⁊ ꝑ iſtas duas gētes ītelligũt generaliter oēs peccatores: iſti tm̄ ſp̄aliter exp̄mũt: q꜒ egyptus filios iſrl' inique oppreſſit: et eſau a q̄ dicta ē idumea fratrē ſuũ iacob īnocētē ꝑſecut⁹ fuit. In cauſa ꝟo dãnatiõis reproboꝝ exprimũt ſpecialiter pctā crudelitat: vt p̄dictũ eſt: et ideo ſubdit: Pro eo ꝙ inique egerint ⁊c̄. ſubintelligũt tm̄ oīa alia pctā. Cõſequēter reuertit ad p̄miũ bonorũ. dicens: b Et iudea ⁊c̄. ſicut. ſ. ꝑ hieruſalē ⁊ ſion metaphorice ītelligit ciuitas celeſtiũ: ſic h̄ ꝑ iudeā terra viuentium: ſicut Hiere. xxxiij. In dieb⁹ illis ſaluabit iuda: ibi ꝑ iudeā intelligitur oīs ꝯfitēs deũ corde ⁊ ore ⁊ opib⁹ etiā ſm dicta ātiq̄ꝝ hebreoꝝ: vt oſtēſũ fuit ibidē: ſic ī ꝓpoſito ꝑ iudeā q̄ īterp̄tat ꝯfeſſio: ītelligit patria celeſtis: vbi ē iugis ꝯfeſſio diuīe laudis. pſ. lxxxiij. Beati q̄ habitāt ī domo tua dñe ⁊c̄. c In generatiõe ⁊c̄. i. ſine fine. d Et mũdabo ſā. ⁊c̄. de curſu cõi iuſti affligunt in p̄ſenti: ꝓpt qd̄ ab hoib⁹ ſenſibilia bona attendētib⁹: q̄ꝝ ē maior numer⁹: ſm illud Eccſ. j. Stultoꝝ infinit⁹ ē numer⁹: reputant deo odioſi ⁊ ſic iniuſti: ſ; ī beatitudīe celeſti declarabit eoꝝ iuſticia: ⁊ ſm h̄ dicit dñs: Et mũdabo ſāguinē eoꝝ. i. illos tunc fuiſſe mũdos oſtēdā. e Quos ñ mũ. i. q̄ꝝ mũdiciā nõ declaraueā ī p̄ſenti vita: hoib⁹ attēdētib⁹ tm̄ īſenſibilia bona. f Et dñs ⁊c̄. ſ. celeſti vbi clare ⁊ ꝑpetuo videbit: ⁊ a ſãctis ꝓ ſua volũtate habebit ad fruēdũ. Ad quā fruitiõe; nos ꝑducat: q̄ cũ p̄re ⁊ ſpũſancto viuit ⁊ regnat ī ſecl'a ſecl'oꝝ. Amen.

Moraliter.

a† Quia ecce ⁊c̄. In h̄ ca. Ca. III poīt ꝓceſſus iudicij finalis ī q̄ nõ occurrit mihi alia expoſitio cõueniens q̄ lr̄alis. ideo ꝑtranſeo.

In ca. iij. vbi dr̄ ī poſtil. Et poſuerũt puerũ ī ꝓſtibulo.

Additio. j.

Ubi nos habem⁹: Puerũ ī ꝓſtibulo: ī hebreo h̄r: Poſuerũt pueꝝ ī meretricē.

In eodē vbi dr̄ in poſtil. Et idumea ī deſertũ ꝑditionis.

Additio. ij.

Per iſtas duas gētes p̄ſt intelligi generalit oēs peccatores eccl'iaꝫ ꝑturbātes: q̄ ī duo genera diuidũt. Quidā eni eoꝝ ꝑſequũt eccl'iaꝫ eā violēter opprimēdo: q̄ ꝑ egyptũ ītelligũtur q̄ filios iſrl' oppreſſerũt violēter. Alij ꝟo ꝑturbāt eccl'iaꝫ ꝑ falſas ſcp̄turaꝝ īterp̄tatiões ⁊ tales ꝑ idumeā ītelligunt: idumea enī accipit ſepe ī ſcriptura ꝓ ſynagoga q̄ falſas interp̄tationes fingit in

sacra

tem ſpinarũ. Egyptus in deſolatione erit: ⁊ idumea in deſertũ ꝑditiõis: ꝓ eo ꝙ inique egerint in filios iuda: et effuderit ſanguinē innocētem in terra ſua. Et iudea in eternum habitabit: et hieruſalem in generatione et generatione. Et mũdabo ſanguinem eorum: quos nõ mundauerā: et dominus cõmorabitur in ſion.

ſ vindicando. ſ martyrũ chriſti.

a ſ quem inultum vſq; ad diem iudicij dimiſi: ſed ibi vindicabitur: quo vindicato: cõmorabit dñs i multitudine ſanctoꝝ.

Finit Johel ꝓpheta.

Incipit ꝓlogus ſancti Hieronymi in amos ꝓphetam.

Ozias rex cũ dei religionem ſollicite emularet: nimio religiõis amore ꝓuocat⁹ ꝯ p̄ceptũ legl moyſi arrepto thuribulo †vt ī hiſtoria libri ſcd̄i paralipomenõ oñdit: ſacerdotale officiũ p̄ſumere conat⁹ ē. Ob eā rē tremotũ ī tēplo dei ꝯſtat exortũ. †Cui⁹ etiā çacharias ꝓpha meminit. Añ hũc itaq; terremotũ amos ꝓpheta tēporibus p̄dicti regis ⁊ tp̄ib⁹ hieroboam filij ioas regl iſrael ī eas gentes que lectiõe cõp̄henſe ſũt iram dei ob eas cauſas quas memorauit affuturā denunciat. Et q꜒ idē ꝓpheta in ſequētibus ait:

ſacra ſcriptura ad peruertēda myſteria chriſti ꝓut ſupra Eſa. xxxiiij. ca. in additionib⁹. In eodē ca. vbi dr̄ ī poſtil. Et mũdabo ſanguinem eorum.

Additio. iij.

Sup illud ꝟbũ: Et mũdabo ſāguinē eoꝝ quē nõ mũdaueraꝫ Glo. Mũdat dñs ſanguinē; peccatorum ī euãgelio quē p̄us ī lege nõ mũdauerat. Explicit expoſitio Nico. de lyra ſup Johelē ꝓpham.

Incipit expoſitio primi ꝓlogi in amos prophetam per fratrem Britonem.

g Ozias rex cũ ⁊c̄. Iſti ꝓphetes ꝓlogi p̄mittũt: q꜒ iſte p̄m⁹ ē. ī q̄ Hiero. ꝓcedit h̄ mõ. Primo eni ponit q̄ddā incidēs ꝑ qd̄ accedit ad p̄ncipale. cũ dicit: Ozias rex ⁊c̄. Principalit aũt tria ītēdit tāgere. p̄mo tp̄s diuulgationis hui⁹ ꝓphetie cũ cauſa efficiēte. ibi: Añ hũc itaq; terremotũ. ſcd̄o materiā. ibi: In eas gentes q̄ lectiõe ⁊c̄. tertio quorũdā ꝯtētorũ ī p̄ncipali oꝑe ponit expoſitionem. ibi: Et q꜒ idem ꝓpha. Dicit itaq;: Ozias rex. de q̄ habet. ij. Paral. xxvj. h Cũ dei reli. ſol. emularet. i. amaret vel imitaret. Vſus: Emulor iſtat amat inuidet ac imitat. In opuſculo de vocabulis biblie īuenies exempla d' iſtis ſignificatõib⁹. De iſto dr̄ ī. ij. Paral. xxvj. Fecit qd̄ rectũ erat ī ꝯſpectu dñi iuxta oīa q̄ fecerat amaſias pater ei⁹. i Nimio reli. amore ꝓuocat⁹. Cõtrariũ legit. ij. Paral. xxvj. vbi dicitur: Cum roboratus eſſet elatuꝫ ē cor eius in interitum ſuuꝫ: ⁊ neglexit dñm deũ ſuũ: īgreſſuſq; templũ dñi adolere voluit incēſũ ſup altare thymiamat'. Solutio. in hoc ꝙ intēdebat ꝓmouere diuinũ cultũ non neglexit dominũ: ſ; dilexit: ꝓpter hoc aũt dicit dñm neglexiſſe ꝙ p̄ceptũ non ſeruauit. vñ dicit hic: k Contra p̄ceptum legis moyſi ⁊c̄. Nume. xviij. Tu ⁊ filij tui cuſtodite ſacerdotiũ veſtrũ: ⁊ omnia q̄ ad cultũ altaris ꝑtinent ⁊ intra velũ ſunt: ꝑ ſacerdotes adminiſtrabũt: ſi quis extern⁹ acceſſerit occidet. Item Nume. j. inuenies ſile. l Paralipomenon. xxvj. m Sacerdotale officiũ p̄ſumere conatus ē. vnde açarias ſacerdos et alij ſacerdotes dñi dicebant ei. ij. Paral. xxvj. Non eſt tui officij oçia vt adoleas incenſũ domino: ſed ſacerdotũ dominī: hoc eſt filiorũ aaron: qui ꝯſecrati ſunt ad huiuſcemodi miniſteriũ. n Ob eaꝫ rem terremotum ⁊c̄. vnde Hiero. ſup. j. Amos: Ozias q̄ et açarias q̄ indebitum ſacerdotiũ ſibi vēdicās ꝑcuſſus eſt lepra in fronte: ⁊ terremotus factus eſt magn⁹ ꝑ totam hieruſalē. o Cui⁹. terremotus. p Etiā çacharias ꝓpheta meminit. xiiij. ca. vbi dicit: Fugietis ſicut fugiſtis a facie terremot⁹ in diebus oçie regis iuda. Glo. Qui vſurpans ſacerdotiũ lepra ꝑcuſſus eſt: ad cui⁹ impietatē tota terra mota ē. q Hieroboā filij ioas. ad differētiam hieroboā filij nabath. de quo. iij. Reg. xij. ⁊ deinceps. ſimilit. ij. Paral. x. ⁊ deinceps im multis locis. de hieroboam autem filio ioas legitur. iiij. Reg. xiiij. r In eas gentes que lectiõe cõprehenſe ſunt. j. j. et. ij. legit: ibi de gaça ⁊ de tyro: de edom: de filijs āmon. ⁊ de pluribus alijs. s Quas memorauit. ſ. ibidē cum dicit: Sup tribus ſceleribus ⁊c̄. t Et q꜒ ideꝫ. ꝓ. i. q꜒ dñs ꝑ ꝓpham dicit ibi ꝙ non parcet ſup ſceleribus eoꝝ: ſignificat ꝙ ꝑcere potuit. v In ſequētib⁹. ſ. poſt tp̄s tactũ ī q̄ ꝓphetauit: qd̄ tangit in titulo: et poſt cõminationē dñi tactā in principio exordij. ibi: Dominus de ſion rugiet ⁊c̄. x Ait ⁊c̄. tertio. q꜒ p̄mo tāgit tp̄s. ſcd̄o cõminatio. t'tio ſubiũgit: Sup trib⁹ ſcelerib⁹ ⁊c̄. Al': tertio. i. terpctm̄ cõmittētib⁹ ſiue iterātib⁹ ſignificat ſe poſſe īdulgē: ſ; ñ q̄rto: qd̄ ītelligi debet q̄ntũ ad ſēſũ myſticũ. ſ. ſm quē q̄rto dr̄ iterare q̄

rare q̄ ꝯſuetudīarie finalit̄ iterat. Pctō/
rū indulgentiā deum dare poſſe ſignat.
a Quē.ſ.deū. b Quarto ea.ꝛc.i.cō
mittētib⁹ ꝛc. Hic poſtq̄ dixerat ad illos
nō ꝯuerteret: ſubdit deſtructiōez illoꝝ
futurā p ignē: ſic̄ pz ī ſingulis ptib⁹. vn̄
ſubiūgit̄ h. c Nam p ig.ꝛ ſi.ꝛ dic̄: Ig
nis ſilitudinē: nō ignē: qꝛ quaſi ī nihilū
erāt poſtea redacti pſecutiōe ill̄ īmiſſa a
dn̄o ꝓpt̄ pctā coꝝ. d Predixit. ibidez
ſcꝫ p̄mo ꝛ ſcd̄o. e Earūdē.ſ. q̄s prius
noīauit.ſ. gaçam ꝛ tyrū ꝛc.
Explicit qualiſcunq̄ expoſitio iſtius
prologi.

Incipit ſcd̄i plogi expoſitio eiuſdem fratris Britonis.

f Amos ꝓpha ꝛc. Iſte ſcd̄s p
log⁹ tres habet ptes pnci/
pales. In p̄ma tāgūt̄ cauſe
opis: In ſcd̄a ponit̄ aucto
ris cōmēdatio ſpālis. ibi: Amos v̄bo int̄/
p̄tat̄. In tertia ſubdit̄ ꝓphie cōmēdatio
generalis. ibi: In v̄itate enī vox omniū
ꝓphaꝝ ꝛc. In p̄ma cā efficiēs multiplici
ter deſcribit̄. p̄mo q̄ꝫtū ad nomē. cuꝫ dꝛ:
Amos. ſcd̄o q̄ꝫtū ad officiū. cū dꝛ: Pro/
pheta. tertio q̄ꝫtū ad ꝯditiōez. cū dꝛ: Ru
ſtic⁹. q̄rto q̄ꝫtū ad opis ꝯſuetudinē. cuꝫ
dꝛ: Ruboꝝ mora diſtringens. q̄nto q̄ꝫtū
ad modū agēdi. cum dꝛ: Paucl̄ v̄bis ex
plicari nō pōt ī q̄ tāgit̄ cā formalis. ſexto
q̄ꝫtū ad actū ꝓphetādi. ibi: Hic loq̄t̄ ad
vaccas pingues ꝛc. ī q̄ tāgit̄ cā materia/
lis. In ſcd̄a pte auctor ſpāliter ī q̄ttuor
cōmēdat̄. p̄mo ex abūdātia gr̄e. ibi: In/
terp̄tat̄ onuſt⁹. ſcd̄o ex officij dignitate.
ibi: Prophetauit inter cete. ꝛc. tertio ex
debita ad ꝓphetiā diſpoſitione. ibi: Eſſe
q̄ppe ꝓpha n̄ potat ꝛc. q̄rto ex vtilitate ꝛ
vniūſalitate doctrīe. ibi: Qui etiā tuba
ſua ꝛc. His viſis lr̄e īſiſtam⁹: Amos. ec/
ce nomē ꝓphe. g Propheta. officio.
h Ruſtic⁹. ꝯditiōe. i Ruboꝝ mo. ꝛc.
opis ꝯſuetudīe. iſt̄d ſumit̄ d̄ Amos. vij.
vbi ſcribit̄: Armētari⁹ ego ſū vellicās ſy
comoros. i. diſcerpēs frōdes ſycomori ꝛ
aliaꝝ arboꝝ ad paſtū pecoꝝ: ita dic̄ glo/
ſa iterlinear̄. vn̄ diſtringēs: vellicans et
diſcerpēs p eodē accipiūtur. Itez gloſa.
marginal̄ dic̄ ibi: Sycomor⁹ idē ē q̄d ru
bus afferēs mora q̄ paſtoꝝ famem depel
lūt ꝛ folia eſuriē pecorū. In opuſculo de
vocabulis biblie pleni⁹ īuenies d̄ rubo
ꝛ ſycomoro. k Paucl̄ v̄bis ꝛc. ꝓpter
v̄boꝝ pfūditatē ꝛ plixitatē: ꝛ ne mire/
ris q̄ dixi plixitatez: qꝛ plixū oportuit
ip̄m eē. l Quis enī dig. i. ſufficiēt̄ ꝛ cō
petēter. m Exp̄mat. i. exp̄mere poſſit.
n Quattuor ſcelera ꝛc. ifra. j. n Et ſe
ptimo ꝛ octa. ꝛc. j. ij. g̃dus appellat̄ h lo
cus. qꝛ ī ſeptio g̃du. i. ſeptimo loco īuehi
tur ꝯ iudā. i. ꝯ duas trib⁹ relicto d̄o ido/
lis deditas: ꝛ ī octauo g̃du. i. ī octauo lo
co ꝯ iſrl̄. i. ꝯ decē trib⁹ q̄ꝝ mlt̄a pctā enu
merat. p Hic loq̄t̄. j. iiij. q Ad vac/
caſ pin. Hic tāgit̄ materia. r Ruiturā.
j. vj. s Domū ma. decē tribuū ꝓpter
maiorē mlt̄itudinē. t Minorēq̄. duaꝝ
tribuū ſciſſiōib⁹. i. captiuitate. lxx. anno
rū: Hiere. xxv. ꝛ. xxix. v Ip̄e cernit ꝛc.
j. vij. fictorē appellat dn̄m creatorē ꝛ ſpi/
ratorē locuſte. i. exercit⁹ aſſyrioꝝ. vn̄ Hie
ro. ī originali: Oſtēdit dn̄s ſennacherib
regē aſſyrioꝝ cū īfinita mlt̄itudīe exerci/
tus inſtar locuſte vniūſa comedēt̄ eē vē/
turū. de cui⁹ aduētu hr̄. iiij. Regl̄. xviij. ꝛ
Eſa. xxvj. x Et ſtātē dn̄z. j. vij. y Su
p murū

Sup trib⁹ īpietatib⁹: ꝛ ſup q̄t/
tuor nō ꝯuertā eū: tertio pctō
rū iudulgentiā deū dare poſſe
a
b ſignificat: quē q̄rto eadē pctā
admittētib⁹: nec pniaꝫ nec in
c dulgētiā datuꝝ annūciat. Nā
p ignis ſimilitudinē quē ī p̄di/
d ctas gētes imittēdum p̄dixit:
grauem atq̄ irreuocabilē dei
e iram ad euerſionem earundē
ciuitatum pceſſurā voluit de
monſtrare.

Ex epiſtola ſancti Hierony
mi ad Paulinum.

f
g
h
i Amos ꝓpheta pa/
ſtor ꝛ ruſtic⁹: et ru/
borū mora diſtrin
k gens: paucl̄ v̄bis
l explicari n̄ pōt. Quis enī dig/
m
n ne exp̄mat tria et q̄ttuor ſcele/
ra damaſci gaçe: tyri idumeę
o filioꝝ amō ꝛ moab: ꝛ ſeptimo
octauoq̄ gradu iudę ꝛ iſrael:
p
q † Hic loquit̄ ad vaccaſ pigues
r quę ſūt in mōte ſamarię † ꝛ rui
s turam domū maiorē minorē
t
v q̄ teſtat̄. Ipſe cernit fictorē lo
x
y cuſtę: ꝛ ſtantē dominū ſup mu
rum litum vel adamantinum z
ꝛ vicinū pomorū attrahētem a
ſuppliciū peccatorib⁹ ꝛ famē ī b
terra: nō famem panis neq̄ ſi
tim aquę: ſꝫ audiēdi v̄bū dn̄i.
Non dixit verba ſed verbum. d
Amos v̄o interp̄tat̄ onuſtus.
Hic amos ſpūali gr̄a plen⁹ p/ e
phetauit int̄ cęteros pphas.
Nō enī ip̄e ſol⁹ erat pphetes:
ſꝫ etiā alij. Eſſe q̄ppe non pote f
rat pphetes: niſi an̄ paſtor fu/ g
iſſet. Qui etiā tuba ſua clāgit h
p ſingulos dies erudiēs ꝛ do/
cens in eccl̄ia. In veritate enī
vox omniū ppetarū tanq̄ tu i
ba ſpiritualis eſt pręedicās in
eccleſia ſm̄ quod ſcriptum eſt: k
† Aſcēde ī mōtē excelſū tu qui
euangeliças ſion: exalta vocē
tuam q̄ pręedicas hieruſalem.

Itē ali⁹ plogus.

Hic amos ꝓpha et l
paſtor non fuit pr̄ m
eſaię pphę q̄ꝫ q̄ꝫ ꝛ il n
le ppheta extiterit. Nam alijs o
p
lr̄is ille: alijs iſte apd̄ hebręos
ſcribitur: quę differentia litte/

per murū litū. hec ē lr̄a Hiero. z Uel
adamāti. h ē lr̄a. Lxx. vide. s̄. expoſitio
nē poſitā ī ep̄la ad Paulinū. a Et vi
cinū po. j. viij. A. Attrahentē ſupplicia
pctōrib⁹. b Et famē. viij. D. s̄. ī ep̄la
ad paulinū h pleni⁹ exponūt̄. c Non
dixit v̄ba. ſ. j. viij. vbi dꝛ: Sꝫ audiendi
v̄bū dei: p q̄d īnuit illā famē fore audi/
endi v̄bū icreatū q̄d vnicū v̄bū ē: non
v̄ba creata q̄ plura ſūt. d Onuſtus.
onere gr̄e. i. gr̄a ſpūali q̄ ſubleuat ad ce/
lū: q̄ on⁹ dꝛ: qꝛ grauē reddit maturitate
morū: ꝛ de iſto onere dꝛ Mat. xj. Iugū
enī meū ſuaue ē: ꝛ onus meum leue.
e Prophetauit int̄ cęt̄os. ſ. iohelē: na/
um: ionā: oſee: eſaiā. ꝛ cōmēdatur ī h q̄
dꝛ ī alijs ꝓphetaſſe: q̄d enim int̄ plures
bonos opponit̄ nō pōt hr̄e latētiā mali.
f Eſſe q̄ppe n̄ po. ita bn̄ ꝛ ita ſufficient̄.
g Niſi paſtor an̄ fu. qꝛ in illo officio in/
ſtruct⁹ fuit ſil̄itudinib⁹ ꝛ exēplis: q̄ ꝓpo
nit ꝓphetādo: ſic̄ tāgit̄ ī mult̄ gloſis. j.
vn̄ ꝛ hic q̄ nō erat paſtor ſpūalis magnū
habuit cōmodū de materiali officio pa/
ſtorali: qꝛ p h fuit abilior ad officiū pro/
phetādi: mlt̄o magis paſtores ſpūales
ad h ſūt vtiles. h Tuba ſua. i. p̄dicati
one ſonora ꝛ apta: Iohel̄. ij. Canite tu/
ba ī ſion. Glo. Publice p̄dicate penitē/
tiā. ꝛ bn̄ dicit: Publice. ad modū tube
q̄ cōiter audit̄ a bonis ꝛ a malis ꝛ pub/
lica pręedicatio publice delectat bonos: † Amos 4.a
offendit aūt obſtīatos. i Tāq̄ tuba
ſpūalis. ad differētiā materialiū. de q̄b⁹ † Ibi.6.a
dꝛ Nume. x. Fac tibi duas tubas argē/
teas. k Scriptū ē. Eſa. xl. Sup mōtē
excelſum aſcende ꝛc.
Explicit qualiſcunq̄ expoſitio iſtius
prologi.

Incipit tertij plogi expoſitio

l Hic amos ꝓpha ꝛc. In hoc
tertio plogo pcedit̄ p hūc
modū. p̄mo enī ambiguita
te remota notificat̄ pphe
pſona. cū dꝛ: Hic amos p/
pheta ꝛc. ſcd̄o determinat̄ pphetatiōis
tp̄s. ibi: Prophetauit āt ꝛc. tertio poni/
tur ꝓphie materia. ibi: Maxime aūt ꝛc.
q̄rto exp̄mit̄ diuīe electiōis gr̄a q̄ ad p/
phetiā vocat⁹ eſt. ibi: Hūc ablatū. q̄nto
ſubiūgit̄ final̄ ip̄i⁹ pſeuerātia. ibi: Quē
amaſias ꝛc. ſexto fit mētio de ip̄i⁹ mor/
te ꝛ ſepultura. ibi: Poſt hec ſemiuiuus
ꝛc. Itē ī p̄ma pte notificat̄ ꝓpha multi/
pliciter. p̄mo p pſonalē diſcretionē. ibi:
Nō fuit pr̄ eſaie. ſcd̄o p ſcripture diſtin/
ctionē. ibi: Nā alijs lr̄is ille. tertio p no
minis īterp̄tationē. ibi: Et ille fortis vl̄
robuſt⁹ ꝛc. q̄rto p ſuam cognatiōez. ibi:
Fuit āt cognatio eius ꝛc. q̄nto p officij
ꝯſuetudinē. ſ. ſollicitudinē paſtoralem.
ibi: Curā gerēs pecoꝝ ꝛc. ſexto p conui
ctū ſeu ꝯūſatiōez. ibi: Ex h numero pa/
ſtorū ꝛc. ſeptio q̄ꝫtū ad īterp̄tatiuā. ibi: † Eſa.40.b
Impit⁹ ſmone. octauo q̄ꝫtuꝫ ad cogni/
tiuam. ibi: Sed plen⁹ ſcia. His viſis lr̄e
inſiſtamus. m Pater eſaie. de quo
Eſa. j. Uiſio eſaie filij amos. n Nec
et ille. ſcꝫ pater eſaie. o Propheta ex
titerit. Eſa. xxxvij. p Nam ꝛ alijs lit
teris ille. ſ. amos pater eſaie. vnde dicit
Hiero. in originali: Ille ſcribit̄ p primā
et vltimam ſui nominis litterā aleph et
çadik: ꝛ īterpretat̄ fort̄ atq̄ robuſtus:
hic v̄o per eyn ꝛ ſamech: ꝛ īterp̄tat̄ po/
pulus auulſus medie littere mem ꝛ vau
vtrinq̄ conuenientes ſunt.

Verba amos. Hiero. Ca. I Amos nõ ad hierlm ſ ad iſrl in ſamaria ꝓphat: qd appet ex eo qd ſcriptũ ẽ. Viſit amaſias ſacerdos bethel: ad hieroboam regez iſrl dicẽs: Rebellauit ↄ te amos in medio dom⁹ iſrael. Et p⁹ paululũ dixit amaſias ad amos: Qui vidẽs fuge i trã iuda: ⁊ ibi ꝓphetabis: ⁊ i bethel non adijcies: qꝛ ſãctificatio regl et dom⁹ regni ẽ. Cui reſpõdit amos: Nõ enĩ ſũ ꝓpha: nec ꝓphe fili⁹: ſ opilio: ruborũ moros diſtiguẽs: tulitq me dñs cũ ſeq̃rer gregem ⁊ dixit: Uade ⁊ ꝓpheta ad populũ meũ iſrl. Hiero. Ocias imperiũ vl fortitudo dñi. Hieroboaz iudicatio: vel cã ppli: vel diuiſio ppli: vel mora vl tpalitas. Thecue clãgens tuba: amos auulſus. Ipe ergo q̃ ppls auulſus a domino erat: vl a regno dauid: amos ſic clãgẽs tuba: cecinit ſuper iſrl: q̃ quondã erat rectiſſimus deo: dũ ocias regnaret i iudea i q̃ ꝓpt templũ ⁊ ſãcta ſãctorũ manebat fortitudo dñi: ⁊ regebat ↄfitẽtẽ populũ. Sʒ hieroboam q̃ fuit cã diuiſionis ppli: regnat i iſrl idolis ſuiẽte. Ocias idẽ ẽ q̃ ⁊ açarias: q̃ i debituz ſacerdotiuz ſibi vẽdicãs: ꝑcuſſ⁹ ẽ lepra i frõte: ſ ⁊ tremot⁹ fact⁹ ẽ magn⁹ ꝑ totam hierlz. Hieroboam ꝟo fuit pronepos iehu: cui iehu dñs ꝓmiſerat q̄ vſq ad q̃rtam generationẽ ex ſemĩe ei⁹ eẽnt reges ſuper iſrl: ⁊ i h hieroboã ꝓmiſſio illa completa eſt. b Dñs de. Naturale ẽ vt oẽs q̃ volũt rem rei cõpare: ex eis rebus ſumant cõpatiões q̃s ſunt expti: ⁊ in q̃b⁹ nutriti. Verbi grã. Naute ſuos inimicos ventis: dãnũ naufragio triſticiã tẽpeſtati: leticiam ꝟo ⁊ ꝓſperitatẽ placi-

diſſime

rarũ apd latios non habet: ⁊ ille fortl vl robuſt⁹: h ꝟo auulſus interptat: qꝛ loq̃t cõtra decẽ trib⁹ que per idolatriã a cultu dei et a regno dauid erãt auulſe. Fuit ãt cognatio eius ex oppido thecue: qd ſex miliarib⁹ diſtat a bethleẽ: curã gerẽs pecoꝝ i latitudie campoꝝ q̃ ſũt ꝓximi oppido thecue: in q̃b⁹ humi aride atq arenoſe: nihil oĩno frugũ gignit: ſʒ vberrimis paſcuis abũdãt: et ido cũcta ſunt plena paſtorib⁹: ⁊ ſterilitas tre cõpenſat pecoꝝ multitudine. Ex h numero paſtorũ fuit amos imperit⁹ ſermõe: ſʒ plen⁹ ſciẽtia. Prophetauit aũt eiſdẽ tpib⁹ q̃b⁹ iohel: naum: ionas: oſee: eſaias: Sʒ aliquãtulũ exorſus ẽ ꝓphare añq eſaias. Maxie aũt ↄ decem trib⁹ locut⁹ ẽ: iterſerẽs pauca de duab⁹. Hũc ablatũ d numero paſtoꝝ: miſit dñs vt i ſamaria ꝓphetaret: quẽ amaſias ſacerdos frequẽter plagl afflixit: tãdẽ fili⁹ ei⁹ ocias vecte ꝑ tpa trãſfixit. Poſt h ſemiuiu⁹ i terrã ſuã euect⁹ poſt aliq̃t dies dolore vulnerl expirauit: ſepultuſq ẽ cũ pr̃ib⁹ ſuis.

Incipit amos propheta.

Verba amos Ca. I q̃ fuit in paſtoralibus thecue: q̃ vidit ſup iſrl in dieb⁹ oçie regl iuda: et in dieb⁹ hieroboã filij ioas regis iſrl antẽ duos annos terremot⁹. Et dixit† Dñs d ſion rugiet: ⁊ de

ſabaudis locis. — a illo viſu q̃ ꝓphete vidẽdentes dicunt q̃ qd ꝓphetabãt ꝑ ſpiritũſãctũ intelligebant. — a decẽ tribus. — a priuſq lepra ꝑcuteret ozias. i. priuſq captiuitas oĩa cõcuteret q̃ duob⁹ ãnis duplicẽ oſtẽdit anguſtiã decẽ tribuũ ⁊ duaꝝ: vt agẽtes ſi vellẽt pniaz: motũ terre de cetero non ſentirent. — amos.

a A cultu dei. iij. Regl. xij. b Et a reg. da. iiij. Regl. xvij. c Diſtat a beth. ad meridianaz plagã: ſic dic Hiero. d In q̃b⁹. cãpis. Nihil oĩno frugũ gignit humo exſite: Arida atq arenoſa. iſta lra ſatis plana ẽ: ſ qꝛ cõſtructio lra ẽ: Humi aride atq arenoſe ipi⁹ expoſitiõi inſiſtẽdũ ẽ. Põt ãt exponi dupliciter. põt enĩ dici q̄ iſti genitiui cõſtruunt cũ h qd dico cãpis ex vi demõſtratiõis eſſentie ſic: In q̃b⁹ cãpis. e Humi aride ⁊c. i. humũ aridã ⁊ arenoſã habẽtib⁹. i. q̃ hñt humum aridã ⁊ arenoſã. f Nihil oĩno ⁊c. ſic dr magne ꝟtutl vir. i. hñs magnã ꝟtutẽ: egregie pulchritudis mulier. i. habẽs egregiã pulchritudinẽ: ⁊ extreme turpitudis aĩal. i. hñs extremã turpitudinẽ: mlta talia exẽpla ponit Priſcian⁹ in minori volumĩe circa ꝑncipiũ ſcdi libri. Alit exponit iſta lrã: vt h qd dico humi ponat adũbialit. Dicit Priſci. i. xv. maioris volumĩs. Sciendũ q̄ ꝓpria ciuitatũ noĩa ſi pme vel ſecũde ſint declinatiõis: genitiuo caſu ꝓ aduerbio i loco accipiunt: vt rome ſuz: tarenti ſum. accuſatiuo ꝟo ad locũ cuiuſcũq declinatiõis: vt romã eo: vel tarẽtũ: vel carthaginẽ vel athenas: ablatiuo de loco vel ꝑ locũ: vt roma exeo: tarẽto trãſeo. ſi ſint tertie: ablatiuo tã i loco q̃ d loco vl ꝑ locũ: vt carthagine ſũ: carthagine venio: carthagine trãſeo. Idẽ etiã in ſꝑ pluralibus inuenit: vt athenis ſũ: athenis venio: athenis trãſeo. ⁊ paucl interpoſitl ſubdit: Inueniũt ⁊ q̃dã appellatiua ſupradictã regulã ſuantia: vt militie tiã tia. domi mũ mo. humi mũ mo. Itẽ nota q̄ qñ nomen ponit ꝓ aduerbio: adũdiũ ẽ ſm q̃d: qꝛ abſolute tenet. nomẽ ãt ſimpliciter. vñ pñt ei iũgi adiectiua vl alia ſubſtãtiua noĩa i ↄformitate accidẽtiũ: ſic ptz h: ⁊ i Ouidio eplaꝝ i ſcda epla ſcribit: Atq aliq̃s iã nũc doctas eat inq̃t athenas. Cõſtruam⁹ itaq litterã: In q̃b⁹ cãpis: Nihil oĩno fru. gignit hu. ari. atq arenoſe. i. i humo arida atq arenoſa. Item ꝑ exẽpla. Priſci. ſ. poſita ptz q̄ noĩa adũbialit poſita qñq ponũt cũ ꝟbis ſignificãtib⁹ motũ: qñq cũ ſignificãtib⁹ q̃etẽ. Itẽ oñdit ꝑ exempla Ouidij dicẽtis in. iij. metamorph. Spargit humi iuſſos mortalia ſemĩa dẽtes. Itẽ i eodẽ: Spectat humi poſit⁹ geminũ ceu lumĩa ſid⁹. Itẽ i doctriali ſcribit: Rothomagi ſtudeas vl rome deĩde moreris. Militie tñ atq domi reſideb humiq. Itẽ Grecilm⁹ dic ſic: Rome rothomagi vernone moratur athenis. Romã rothomagũ ꝟnonẽ tẽdit athenas. Roma rothomago ꝟnone redibat athenis. Rure morat humi militieq domi. Rus tendebat humũ militiãq domũ. Rure redibat humo militiaq domo. Dicũt ãt grãmatici q̄ iſta q̃ttuor appellatiua ſequũt reglas ꝓprioꝝ noĩuz: qꝛ ſunt appropriata ad neceſſaria ſaluatiõis vite hũane: duo ad defenſionẽ extrinſecã. dom⁹ enĩ defendit a pluuia ⁊ grãdine: militia ab hoſtib⁹: ⁊ alia duo q̃ ad defenſionẽ itrinſecã. ſ. rus qd neceſſariũ ẽ ad culturã: vt inde homo alat: ⁊ hum⁹. i. terra humida ⁊ graminoſa vt iumẽta paſcãt. g Hũc abla. de nu. h habet. j. vij. h Quẽ amaſias: ſacerdos bethel. de quo legit infra. vij.

Explicit qualiſcũq expoſitio iſtius ꝓlogi.

Incipit poſtilla fratris Nicolai de lyra ſup Amos prophetam.

Verba amos. Ca. I Hec ꝓphia q̃ tertio loco ponit i duas ptes diuidit. in ꝓemiũ: ⁊ tractatũ: q̃ icipit ibi: Et dixit: In pma pte pmo notificat auctor ex noĩe. cũ dr: Verba amos. ⁊ iſte ẽ ali⁹ ab illo q̃ fuit pr̃ Eſaie: lʒ vterq fuerit ꝓpheta. Ille enĩ fuit nobilis ⁊ de genere regio. h ãt ruſtican⁹. Ille etiã ſcribit i hebreo ꝑ lrãm aleph i pncipio et ſadik in fine. iſte ꝟo ꝑ lraz eyn i pncipio ⁊ ſamech i fine: ꝓpter qd ille robuſt⁹: h auulſus iterptat. Notificat etiã ex officio. cũ dr: k Qui fuit i paſ. thecue. ẽ aũt thecua territoriũ ſegetib⁹ ineptũ: ſunt tñ ibi paſcua aĩaliũ fecũda. ſcdo oñdit q̃b⁹ ꝓphetauerit. cũ dr: l Que vi. ſu. iſrl. i. ſup regnũ decẽ tribuũ: ↄ illd principaliter ꝓphetauit. ſecũdario tñ ↄ plura alia regna: vt videbit. tertio oñdit tps i q̃ ꝓphauit. ⁊ pmo i generali. cũ dr: m In dieb⁹ oçie ⁊c. iſti enĩ ſil regnauerũt ptialiter tñ: qꝛ vltima ꝑs regni hieroboã ⁊ pma regni oçie ſimul ↄcurrerũt: vt ptz. iiij. Reg. xv. oçias tñ ibi nomiat açarias: qꝛ fuit binomi⁹. ſcdo in ſpeciali. cũ dr: n Añ duos an. ter. oçias enĩ rex iuda l ſuperbiã elat⁹ voluit offerre thymiama i tẽplo dñi ſup altare incenſi. ⁊ tunc a dño fuit lepra ꝑcuſſus: ⁊ fuit etiã tũc terremot⁹ ad oſtẽdẽdũ iram dei ↄtra ipm. de q̃ terremotu dicet pleni⁹ Zach. xiiij. Amos ꝟo cepit ꝓphare ꝑ duos annos añ. o Et dixit: Hic icipit tractat⁹: in q̃ Amos pmo ꝓphetat ↄ plura regna in generali. ſcdo magis i ſpeciali. ibi: Hec dic. Circa pmũ dr: Et dixit. ſ. amos a deo iſpirat⁹. p Dñs d ſio. iram enĩ dñi ↄtra regna in ſequentib⁹ expreſſa deſignat metaphorice ꝑ rugitũ leonis q̃ eſt terribilis. ⁊ dicit: q De ſion. eo q̄ ibi in templo erat ꝓpiciatoriũ: quod erat quaſi ſedes dei: vt dictuz fuit Exo. xxv. ⁊ videbatur prophete imaginarie q̄ vox dei loquentis

† [illegible] Iohel. 3